

46 47
010120

Retz. A.

ZIE OOK:.....

UIT		IN	UIT		IN
Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum

MINUTENBLAD

g

DOSSIER No. PD 92.889

NAAM: RETZ, A.

1 Aangelegd in opdracht van H.ACD

d.d. 8-9-1958

ACD/T

DOSSIER No.: PD 92.889

NAAM: Retz. A.

Uit		In	Uit		In	Uit		In
Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum	Datum	Aan	Datum

92889

Rapport P. 2073

Verklaring.

Ondergeteekende :

Naam : R E T Z
Voornamen : Alexander
Geboren : 1.1.1920 te Eigelshoven
Beroep : Vliegtuigmaker
Godsdienst :
Nationaliteit : Nederlander
Papieren : Ned.paspoort
Persoonsbewijs
Ned.Milt.Dienst : Van November 1938 tot Juli 1940
bij Konk.Marine Vliegdiens
als eerste klasse monteur op
Vliegekamp DE KOOI bij DEN HELDER
Stamboekno. 15695

Burg.Stand : Gehuwd met Louise BREMERS, geboren
21.4.21 te Heer(Limburg) op
14.5.43.
Laatste adres : Frankenstraat 36 Maastricht.
Nederland

Verklaart :

Na de capitulatie in 1940 kreeg ik door bemiddeling van een oud-marine officier, werk bij de zeepfabriek HUSTINX te Maastricht. Ik woonde toen Frankenstraat 36 Maastricht. Ik werkte bij bovengenoemde zeepfabriek tot November 1942

Ik kwam in aanraking met Serg.Majoor DRESENS P. uit Maastricht, welke een ondergrondse actie tegen de Duitschers op touw had gezet. Bij nadere kennismaking sloeg hij mij voor, de antie NSB en Duitse actie, die ik en mijn kameraden voerde, onder zijn leiding verder te voeren, hetgeen ik graag aannam.

Hierbij werden door mij verschillende acties meegemaakt, o.a : Het doorsnijden van autobanden van vrachtwagens die op het Krijthof geparkeert stonden.

Het verdeelen en verspreiden van pamfletten.
het beschilderen van muren

Het nagaan en bespionneeren van NSBers, terwijl ik in de gelegenheid was, bijna dagelijks de Oranjerender bij hem te beluisteren.

In de tweede helft 1942 werd Sergt-majoor DRESENS met vele anderen door de GESTAPO gearresteerd.

Op een avond gaf de "adio een bericht door dat een Fransche kameraad zich bij het Legioen gemeld had, om daardoor in de gelegenheid te zijn, enkele hooggeplaatste verraders te kunnen "omleggen", daarbij opperde een onzer de idee dat wij hetzelfde konden doen, hetgeen mij weken lang met gedachten vervulde. Ik wilde naar Engeland, in ieder geval meer doen. In Holland was dit toen ter tijd onmogelijk daar het ons aan alles ontbrak.

Na de arrestatie van Sergeant DRESENS ging ik verder van speldjes uit mundstukken enz. Dit was echter niet genoeg. Ik wilde meer doen, nadat ik bij de zeepfabriek mijn ontslag genomen had, omdat ik hier kans liep naar Duitschland gestuurd te worden.

Na mijn ontslagname begon ik een zelfstandige zaak te Maastricht. Ik fabriceerde medische instrumenten voor eigen rekening.

Begin Mei 1943 kwam het bevel van de Wehrmacht, Befehls haber, dat alle Nederlandsche vrijwillige beroepsmilitairen ,terug in krijgsgevangenschap moesten .

Een mogelijkheid bleef, dit was naar Duitschland gaan om te werken. Als krijgsgevangene zou ik niet meer in de mogelijkheid zijn ondergrondsche actie te voeren. Alles arbeider, zou ik kunnen saboteeren.

Ik besloot dus naar Duitschland te gaan, en ik ben gaan werken als monteur bij DAIMLER-BENZ te SINDELFINGEN , bij STUTTGART. Nadat ik hier met een bedrijfsleider gesproken had, werd ik na een tiental dagen in de vliegtuigmotoren fabriek tewerk gesteld. Ik had aangegeven dat ik gestuurd had voor Ingenieur, en ik kreeg ik eindcontrole. Ik heb hier de zaak gesaboteerd, op alle mogelijke manieren. Ondertusschen vertelde ik, om de aandacht af te leiden dat ik in Nederland voor den oorlog 3 maal was gearresteerd omdat ik pro-Duitsch was, vrijwillig naar Duitschland was gekomen enz.

Eind 1943 werd de zaak echter ontdekt, en ik werd naar een andere afdeeling overgeplaatst.

Ik moest dus weg, en aangezien de fabriek van Daimler naast het vliegveld Bobbingen lag, melde ik mij in Nov. 1943 op dit vliegveld.

Er werd mij geantwoord dat ik wel soldaat kon worden, maar civiel mechanicien, waarvoor ik gevraagd had, kon niet gaan.

Hierop vroeg ik om vlieger te worden. Dit kon, maar dan moest ik van Ned. Nat. Socialistische zijde, een bewijs van betrouwbaarheid brengen.

Hiervoor zocht ik verbinding met de KRINGLEIDER NSB in STUTTGART, J. UNKEL.

Ik vertelde hem dat ik voor Duitschland wilde vechten, en dat ik volleerd vlieger en boordmechaniker was!

Hij beloofde zich in te zetten, dat mijn wensch vervuld werd.

Half December 1943 bracht hij mij in aanraking met SS Oberscharführer J. SCHMITZ, die NEDERLANSCH REFERENT was van de Germaansche SS. In Stuttgart. Deze was R.K. priester geweest, en hij beloofde mij gouden bergen. als ik bij de Luftwaffe zou komen, enz. Ik moest echter toedreden tot de Germaansche SS., anders kon er van een plaats bij de Luftwaffe geen sprake zijn.

Ik ben toen tot de SS toegetreden, maar het gestelde doel bereikte ik niet. Bij het Luchtwapen of op een vliegveld kwam ik niet. SCHMITZ had steeds andere uitvluchten!

Daimler-Benz, had mij na mijn toetreden tot de SS als "vol"erkend, en ik werd benoemd tot verbindingsman der Hollanders.

Ik heb op deze plaats voor de Nederlandsche arbeiders gedaan wat ik kon, en ik maakte mij door mijn actie voor de arbeiders (verlof, beter eten enz) bij de directie zeer gehaat.

Eind Maart 1944 werd ik door SCHMITZ naar Stuttgart ontboden, aangezien ik onder het excuus van te veel werk, nooit de oefeningen van de Germaansche SS bijwoonde.

SCHMITZ stelde mij toen voor als medewerker van hem op de SONDERSTAB SUD-WEST V te komen. Mijn werkzaamheden, zouden aldaar bestaan uit bureauwerk: het registreren bewerken enz. van aanvragen voor dienstname bij de SS Legioen enz.

Hij verzekerde mij dat ik geheel zelfstandig zou werken, aangezien hij meestal op reis was.

Na enkele dagen wist ik reeds dat ik hier op de rechte plaats was. SCHMITZ werkte niet graag, liep veel met vrouwen, en kwam en ging wanneer hij zin had.

Brieven werden door mij beantwoord, afschriften kwamen in de klapper als bewijs, maar de brieven werden nooit verstuurd, geheime bevelen schreef ik af, en deze bewaarde ik thuis, daar ik niemand had, aan wie ik ze verder kon geven. Ik hield boek van ieder die zich bij de SS meldde, Stellungsbefehle werden niet verstuurd.

Tot begin Mei 1944 liep alles op rolletjes, maar toen kwam uit Berlijn uit handen van SS Rijksreferent HEUBEL een brief aan SCHMITZ waarin hij zich beroepend op brieven van Nederlanders, die na zich 4 of 5 maal bij ons voor de Waffen SS gemeld ~~hadden~~ te hebben, nog niets gehoord hadden, SCHMITZ van nalatigheid beschuldigde.

SCHMITZ riep mij ter verantwoording, en stuurde mij voor straf naar het kamp AVEG00Z bij ARNHEM om mij daar in 8 weken een opleiding te geven die mijn verantwoordings bewustzijn zou wakker moeten roepen.

Deze 8 weken heb ik doorgemaakt, en hierbij getoond dat een marineman minstens evengoed is, als iedere SS man, ik zorgde er voor in alles een uitblinker te zijn, en dacht hierdoor het geschokte vertrouwen weer te kunnen herwinnen. Ik verkreeg hier de SS Leistungsranne.

Begin Augustus 1944 kwam ik in STUTTGART terug, en maakte hier tegen SCHMITZ een melding waardoor hij voor de politie moest vluchten. Hij kreeg later een veel betere betrekking bij het REICHS PROPAGANDA MINISTERIUM.

Nu stond ik geheel alleen voor de geheele zaak vande SONDERSTAB SUD-WEST V.

Het maakte dev zaak wel riskanter maar ~~ook~~ ook loonender. Vanaf Augustus 1944 ging in SUD WEST DUISCHLAND niemand meer in de Waffen SS.

Al mijn maandberichten waren van A tot Z gebogen, en de daarin genoemde getalen gefungeert.

De door SCHMITZ gevoerde sterkte van ongeveer 130 man, liep binnen zeer korte tijd terug op, ongeveer 80 man.

Terwijl ik al deze mensen zoogenaamd naar de Waffen SS stuurde, liet ik de sterkte iedere maand oplopen.

De toenmalige leider van onze dienst bemoeide zich nooit met de mensen, hij dronk graag, en liet mij de vrije teugel, zoodat ik ik op 31 December 1944 ruim 400 man in dienst had, terwijl maar ongeveer 15% (60 man) op papier bestonden.

Half September 1944 was ik op bevel verplicht geweest mijn vrouw Louise BREMERS, en mijn kind Marylou naar Duitschland te halen. Mijn vrouw bracht ik naar TIROL waar zij tot begin Mei 1945 in een hotel woonde. Zij wist van mijn geheele doen en laten niets.

Begin October kwam op onze Dienststelle een nieuwe REFERENT welke ik in mijn arbeidswijze inwerken moest.

De eerste dagen was ik vol angst en vrees, maar de nieuwe liet zich al zeer spoedig kennen als nog geen 25% nazi, die veel woorden had, echter zeer weinig om zijn werk gaf, he hetgeen mij alleen ten goede kwam.

Wij verdeelden het gebied van de Sonderstab ongeveer in tweeën, ongeveer over STUTTGART. Ik nam het Zuiden, waar ik steeds gewerkt had, en hij het Noorden.

Einde 1944 kwam in de plaats van de oude SS HauptSturmführer ALWICHER, een nieuwe chef op onze dienststelle, een echte NAZI met gouden partij insigne, bloedorde etc.

Deze verzocht mij de eenheden welke ik op papier voerde te zien. In aller haast schreef ik aan verschillende adressen. De meeste van deze brieven kwamen als onbestelbaar terug. Ik gaf hier de bombardementen enz. de schuld

Ik gaf hier de bombardementen enz de schuld van, en kon hierdoor het dreigende gevaar keeren. ~~Tevens~~ Tevens stuurde ik nu de meesten dezer nog niet bestaande de menschen naar de Waffen SS.

Eind Januarie of begin Februarie kwam het bericht uit Berlijn dat wij zoo goed als geen menschen naar de ~~Waff~~ Waffen SS stuurden.

Onze Dienststelle werd later naar BREGENZ verplaatst. De Chef wilde het geheele personeel naar de troepen sturen. In plaats hiervan ging ik naar mijn vrouw, maakte alles klaar, en barcht haar naar ZWITSERLAND. Ik had de bedoeling zelf terug te gaan, na met de Nederlandsche Engelsche of Amerikaansche autoriteiten in verbinding te zijn getreden.

Ik was er nl achter gekomen dat mijn chef in TIROL - VORALBERG een troep genaamd "FREIKORPS ADOLF HITTLER" had gevormd, bestaande uit politieke leiders, Hittlerjugend leiders en SS.

Ik zou mij op bevel daar melden.

Ik wilde hiervan de Nederlandsche autoriteiten op de hoogte stellen, in de hoop dat ik dan deze Nazi partizanen zou kunnen verraden.

Tevens wilde ik het bericht doorgeven dat de SS Unterfuhrerschule "RADOLFZELL" zich in Stülz verborgen hield, om de Fransche troepen in de val te kunnen lokken

Dit is mij echter niet gelukt.

Door de stertheid der Zwitsers, gelukte het mij eerst in GENEVE een Nederlandsche dame te spreken, die met eer rood-wit-blauwe armband op het station stond. Deze beloofde mij het door mij geschreven en door mij onderteekende bericht aan de bevoegde autoriteiten door te geven, en teven iemand van het Consulaat te sturen, hetgeen zij echter niet deed.

De trein, die bewaakt was door Zwitsersche soldaten, en waar wij niet uitmochten, reed door naar Frankrijk.

Op 4 Mei 1944 werd ik bij aankomst in ANNECY door de Fransche als SSer gearresteerd.

Op 19-7-45 werd ik naar Parijs overgebracht.

Ik heb uniform gedragen. Als wapen droeg ik een dolk, nooit een revolver.

Mijn vrouw woonde in Duitschland te FRASTANZ bij LICHTENSTEIN (FELDKIRCH)

Aldus naar waarheid verklaard:

Parijs ~~25.2.46~~. Detention Barcks, 25.2.46

w.g. RETZ A
lexander

ONDERVRAGINGSRAPPORT

NAAM R E T Z
 VOORNAMEN Alexander Johannes
 DATUM en PLAATS van GEBOORTE EYGELSHOVEN 1 Januari 1920
 NATIONALITEIT Nederlandse
 GODSDIENST R.K.
 LAATSTE WOONPLAATS en ADRES HEER-MAASTRICHT Raadhuisstraat 4B
 BEROEP Vliegtuig-technicus
 SCHOOLOPLEIDING L.O. Ambachtsschool
 TALENKENNIS Nederlands, Frans, Duits en Engels
 BURGELIJKE STAAT Gehuwd 8 Mei 1943
 POLITIEKE RICHTING Geen
 IDENTITEITSPAPIEREN Geen

FAMILIEVERHOUDINGEN

VROUW	: BREMERS	Louise	3- 4-1921	HEER	Ned.
DOCHTER	: RETZ	Marie-Louise	30- 1-1944	HEER	Ned.
ZOON	: RETZ	Gerrit	16-11-1945	HEER	Ned.
VADER	: RETZ	Hubertus	53 jaar	MAASTRICHT	Ned.
MOEDER	: GEURLO	Gertruda	53 jaar	MAASTRICHT	Ned.
BROER	: RETZ	Jozef	19 jaar	MAASTRICHT	Ned.
ZUSTER	: RETZ	Hubertina	25 jaar	EYGELSHOVEN	Ned.

ARRESTATIE

REDEN ARRESTATIE Onbekend
 GEARRESTEERD DOOR Franse Gendarmerie
 DATUM en PLAATS ARRESTATIE ANNENCY 9 Mei 1945

I PERIODE NIET VAN BELANG

1. Verdachte bezocht het Lager Onderwijs en de Ambachts-school te MAASRICHT.
Na het verlaten der school werkte hij van April 1935 tot November 1935 in de Instrumentmakerij KEMMA te MAASRICHT.
Tot Januari 1936 bij de RADIO-DISTRIBUTIE te MAASRICHT.
2. Van Januari 1936 tot Juni 1936 werkte verdachte als bankwerker op de "CONSTRUCTIEWERKPLAATS" te HEER.
In Juni 1936 ging hij over naar ~~een~~ Muziek Instrumentmakerij te MAASRICHT. Tot November 1938 was hij hier werkzaam.
3. 1 November 1938 trad hij vrijwillig in dienst der KONINKLIJKE MARINE LUCHTVAARDIENST. Hij werd aangenomen als leerling-vliegtuigmaker. Hij lag te DEN HELDER op het vliegveld "DE KOOL".
Verdachte bleef in dienst tot 15 Juli 1940. Hij werd toen na de capitulatie ontslagen.
4. Na zijn terugkeer in MAASRICHT trad hij hier bij de zeepfabriek HUSTINX in dienst. Hij werkte hier als monteur tot November 1942.
5. Verdachte opende toen een eigen werkplaats. Hij vervaardigde o.a. medische instrumenten. Verdachte deed dit tot Mei 1943. Verdachte kreeg toen van de Wehrmachtsofficer een oproep om terug te keren in krijgsgevangenschap.
6. Om hieraan te ontkomen meldde verdachte zich voor werk in DUITSLAND. Verdachte werd naar SIDELFINGEN gezonden, waar hij als monteur bij de DAIMLER-BENZ werd tewerkgesteld.
Verdachte gaf zich uit als studerend voor ingenieur. Hij kreeg daarom de eindcontrole van de vliegtuigmotoren in handen.
Volgens zijn verklaring saboteerde hij de fabricatie ervan door de motoren telkens als "niet geschikt" terug te zenden.
7. Einde 1943 werd verdachte op het vermoeden, dat hij sabotage pleegde, overgeplaatst naar een andere afdeling. Verdachte voelde hier weinig voor en probeerde bij het in de buurt ~~van~~ van de DAIMLER-BENZ liggende vliegveld BOBBINGEN, als mecanicien in dienst te komen. Hier werd hem geantwoord, dat hij wel als militair maar niet als burger in dienst kon komen. Verdachte kreeg toen tevens de mededeling, dat hij dan in aanmerking zou komen voor vliegenier..
Hij moest dan echter een bewijs van politieke betrouwbaarheid, afgegeven door de N.S.B., kunnen overleggen.
8. Verdachte wendde zich om dit bewijs te krijgen tot de Kringleider der N.S.B. te STUTTGART genaamd J. UNKEL. Deze verzocht hij hem te helpen om als vliegenier te worden aangenomen. Genoemde UNKEL beloofde hem, alles te doen wat in zijn macht lag.

9. Midden December 1943 bracht UNKEL verdachte in aanraking met den S.S.Oberscharführer J.SCHMITZ, die Nederlands referent was der Germaanse S.S. te STUTTGART. Deze deelde verdachte mede, dat de enigste weg tot zijn doel het lidmaatschap der Germaanse S.S.was.

II LIDMAATSCHAP DER GERMAANSE SS

10. Verdachte stemde toe en werd lid van de Germaanse S.S. Verdachte hoorde echter niets van zijn in het vooruitzicht gestelde vliegenbestaan. Hij werkte nog steeds bij de DAIMLER-BENZ. Wel werd hij hier nu beter behandeld. Hij werd zelfs tot verbindingsman van de Nederlanders benoemd.
11. Einde Maart 1944 werd verdachte door SCHMITZ naar STUTTGART ontboden. SCHMITZ vroeg hem, waarom hij de voorgeschreven oefeningen der Germaanse S.S. niet bezocht. Verdachte deelde hem mede, dat hij dit door de drukke werkzaamheden niet kon.

III WERKZAAMHEDEN IN DIENST DER GERMAANSE S.S.

12. SCHMITZ stelde hem toen voor bij hem in dienst te treden. Verdachte nam dit voorstel aan. Hij kwam als medewerker van SCHMITZ op de S.S.SONDERSTAB SUD-WEST V. Verdachte's werk bestond uit het aannemen, registreren en doorzenden van aanmeldingen voor dienstname in de WAPPEN S.S. Verdachte werkte hier geheel zelfstandig. SCHMITZ was meestal op reis.
13. Volgens verdachte's verklaringen saboteerde hij hier de aanmeldingen voor de S.S. Hij boekte wel de namen in, maar gaf ze niet door. In Mei 1944 kreeg SCHMITZ een aanmerking van het Hoofdkwartier uit BERLIJN. SCHMITZ werd van nalatigheid beschuldigd.
14. Verdachte werd toen voor straf naar het opleidingskamp AVEGOOR gestuurd. Verdachte kreeg hier gedurende 2 maanden een infanterie-opleiding en tevens de hieraan verbonden sport-cursus. Voor zijn zeer goede prestaties kreeg hij de S.S. LEISTUNGSRUNNE.
15. Begin Augustus 1944 keerde verdachte naar STUTTGART terug. SCHMITZ ging toen over naar de STANDARTE KURT EGGERT. Verdachte nam zijn plaats op de S.S. SONDERSTAB SUD WEST V weer in. Verdachte ging weer rustig door met sabotage.
16. Midden September 1944 haalde verdachte zijn vrouw Louise BREMERS en zijn kind naar DUITSLAND. Hij bracht ze onder in een hotel te TIROL.

IV ARRESTATIE

17. Verdachte werkte tot eind April 1945 op bedoelde Dienstst^ostelle. Hij liet toen de Dienstst^ostelle in de steek. Hij haalde zijn vrouw en kind, die nu te FRASTANZ woonden en vluchtte met hen naar ZWITSERLAND.
3 Mei 1945 passeerde hij de grens en werd met een trein die bewaakt werd door Zwitserse militairen overgebracht naar FRANKRIJK naar ANNECY.
Hier werd hij door de Franse autoriteiten als S.S.er gearresteerd.
19-7-1945 werd hij overgebracht naar PARIJS. Hier werd hij overgegeven aan de Amerikanen.
18. Deze namem hem als krijgsgevangen in dienst als chauffeur. In deze dienst voerde hij gevangentransporten van PARIJS naar BERLIJN. Tijdens een deze/reizen bracht hij een bezoek aan zijn ouders te MAASTRICHT. Dit was in September 1946. Verdachte bracht hier ook een bezoek aan de P.R.A. te MAASTRICHT.
19. Na zijn terugkeer in PARIJS werkte hij nog tot 9 November 1946. Verdachte werd toen met een transport gevangenen overgebracht naar Nederland en ondergebracht in het FORT HONSWIJK.

V SPECIALE PUNTEN

20. Verdachte verklaart van Juli 1940 tot Mei 1943 illegaal werk te hebben verricht in MAASTRICHT. Verdachte werkte samen met een zekere Sgt. Majoor DRESENS. Hij deed o.a. mede aan het vernielen van Duitse auto's op het Vrijthof te MAASTRICHT. Hij verdeelde en verspreidde pamfletten en illegalen bladen.
Hij vervaardigde samen met een fotograaf DANIELS te MAASTRICHT, foto's van de Koninklijke Familie en verspreidde deze.
Einde 1942 werd genoemde DRESENS door de Gestapo gearresteerd en zou volgens verdachte begin 1943 in een concentratiekamp overleden zijn.
Verdachte wist geen namen meer van personen, die samen met hem deze illegale acties hebben gevoerd.
21. Volgens verklaring van verdachte zou genoemde SCHMITZ geboren te VENLO, voorheen R.K. priester, later zijn toegetreden tot de S.D.
Verdachte heeft nooit tijdens zijn samenwerking met hem iets van zijn werkzaamheden geweten.
22. (zie par. 17)
Verdachte zei, dat het niet zijn plan was geweest om in ZWITSERLAND te blijven of door te reizen. Volgens hem zou hij alleen zijn vrouw en kind in veiligheid hebben willen brengen. Hijzelf zou dan naar DUITSLAND zijn teruggekeerd om enige Nazi-actie's, waarvan hij op de hoogte was, aan de bezettings autoriteiten mede te delen.

VI CONCLUSIE

23. Verdachte is niet van G.I. belang. Verdachte's werkzaamheden en handelingen zijn enigszins duister. Verdachte wil de indruk vestigen, dat hij alles o.a. zijn melding bij de GERMAANSE S.S. en zijn poging om vliegeniet te worden, deed om illegaal werk en sabotage te verrichten. Dit kan echter uit een zeer uitgebreid en plaatselijk onderzoek en door verhoor van getuigen worden bevestigd. Men moge echter niet uit het oog verliezen, dat hij waarschijnlijk achter zijn illegaal werk een sterke politieke actie verbergt.

VII ADVIES

24. Gelieve hem ter verdere afhandeling en voor onderzoek over te geven aan de P.R.A. te MAASTRICHT of (daar het strafbare feit in het buitenland is gepleegd) aan de P.R.A. te AMSTERDAM.

E.O.T.FORT HONSWIJK

De Ondervrager

3

Gezien:
De Kapitein:
J.G. De Jeune.